

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Irlandia i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — CHS Tour Services GmbH przeciwko Team4 Travel GmbH

(Sprawa C-435/11) (¹)

(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Broszura sprzedażowa zawierająca fałszywe informacje — Zakwalifikowanie praktyki handlowej jako „nieuczciwej” — Wypadek, w którym nie można zarzucić przedsiębiorcy żadnego uchybienia wymogom staranności zawodowej)

(2013/C 344/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CHS Tour Services GmbH

Strona pozwana: Team4 Travel GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 5 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 149, s. 22) — Broszura zawierająca fałszywe informacje — Istnienie lub brak możliwości wykazania przez przedsiębiorcę, że zostały zachowane wymogi staranności zawodowej w celu uniknięcia zakwalifikowania rzeczzonej praktyki handlowej jako „nieuczciwej”

Sentencja

Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych

przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) powinna być interpretowana w ten sposób, że w wypadku gdy praktyka handlowa spełnia wszystkie kryteria ustanowione w art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, aby można było zakwalifikować ją jako praktykę wprowadzającą w błąd konsumenta, nie zachodzi konieczność zbadania, czy taka praktyka jest również sprzeczna z wymogami staranności zawodowej na podstawie art. 5 ust. 2 lit. a) rzeczzonej dyrektywy, aby można było ją uznać za nieuczciwą i w konsekwencji zakazać jej na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 września 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-450/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 306–310 — Procedura szczególna dla biur podróży — Rozbieżności pomiędzy wersjami językowymi — Przepisy krajowe przewidujące zastosowanie tej procedury szczególnie do osób innych niż podróżni — Pojęcia podróżnego i klienta)

(2013/C 344/17)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Afonso i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i R. Lares, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, T. Müller i J. Očková, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i J. S. Pilczer, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar i B. Majczyna, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: J. Heliskoski, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 306–310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s.1) — Przepisy krajowe przewidujące zastosowanie szczególnej procedury opodatkowania dla biur podróży w odniesieniu do transakcji dokonywanych przez nie na rzecz osób innych niż podróżni